

Надія Михайлівна РУЩИШИН

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансово-економічної безпеки та банківського бізнесу, Львівський торговельно-економічний університет

ORCID ID: 0000-0002-1198-8582

E-mail: nadiya_r@i.ua

**НАПРЯМИ ТА ЗАСОБИ БАНКІВСЬКОЇ ПІДТРИМКИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ
ПОТЕНЦІАЛУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОГО
ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ**

Руцишин, Н. М. Напрями та засоби банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей національного господарства України [текст] / Надія Михайлівна Руцишин // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Том 5. – № 3. – С. 215 – 224. – ISSN 2415-8453.

Анотація

Вступ. У статті розкрито особливості діяльності банківського сектору в контексті підтримки високотехнологічних галузей економіки України. Узагальнено, що банки переважно співпрацюють з суб'єктами господарювання, які фінансово стійкі та платоспроможні, здатні швидко погашати свої боргові зобов'язання. Визначено, що реалізація державної політики підтримки високотехнологічних галузей в Україні є невід'ємною складовою розбудови конкурентоспроможної національної економіки, забезпечення її стабільності та розвитку.

Метою статті є обґрунтування напрямів та засобів банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей національного господарства України.

Результати. У статті здійснено групування галузей економіки України за критерієм їх технологічності та ролі в економічному зростанні держави. Підсумовано, що стратегічними напрямками розвитку економіки України є високотехнологічні галузі з високою часткою доданої вартості: сфера інформаційно-комунікаційних технологій, програмного забезпечення, фармацевтична галузь, виробництво високоточної оптичної медичної техніки, аерокосмічна галузь. Визначено напрями, інструменти та заходи реалізації державної політики банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей економіки України. Основними інструментами розвитку банківського кредитування, що орієнтовані на врахування галузевої специфіки стратегічних сфер господарювання, визначено: інституційно-регуляторні, фіскально-інвестиційні, фінансово-економічні, структурно-управлінські, організаційно-методичні, соціально-психологічні та інформаційно-комунікаційні.

Висновки. Результати досліджень показали, що високотехнологічні галузі економіки потребують розробки адекватного інструментарію стимулювання його розвитку як стратегічного рушія імплементації структурних реформ і становлення процесів розширеного відтворення національної економіки. Обґрунтовано, що фундаментальним базисом розвитку банківського кредитування стратегічних галузей економіки України є формування високого рівня довіри в суспільстві до діяльності суб'єктів банківської системи.

Ключові слова: структурне реформування, потенціал банківської системи, високотехнологічні галузі, інструменти та заходи державної політики, економічна система, структурні трансформації, стратегічні пріоритети державної політики.

**DIRECTIONS AND METHODS OF BANKING SUPPORT OF THE ESTABLISHMENT AND
REALIZATION OF HIGH-TECH INDUSTRIES POTENTIAL IN THE NATIONAL ECONOMY OF
UKRAINE**

Abstract

Introduction. *The article outlines the features of modern functioning of the banking system in Ukraine in the context of supporting high-tech industries. It is generalized that banks, as a rule, cooperate with businesses that are financially stable and solvent, able to repay their debts quickly. That is why the implementation of the state policy for high-tech industries support in Ukraine is an integral part of building a competitive national economy, ensuring its stability and development.*

The purpose of the article is to substantiate directions and methods of bank support for formation and realization of high-tech sectors potential in the national economy of Ukraine.

Results. *The sectors of the economy of Ukraine, according to the criterion of their manufacturability and role in the economic growing of the state, are clarified in the article. It is concluded that the strategic directions of Ukraine's economy are high-tech industries with a high share of value added, such as: the field of information and communication technologies, software, pharmaceutical industry, production of high-precision optical medical equipment, aerospace industry. The directions, tools and methods of realization of the state policy of bank support for formation and realization of high-tech branches potential in the economy of Ukraine are defined. The main tools for the development of bank lending, which are focused on taking into account the sectoral specifics of strategic areas of management, are institutional-regulatory, fiscal-investment, financial-economic, structural-managerial, organizational-methodical, social-psychological and information-communication.*

Conclusions. *The results of research have shown that high-tech sectors of the economy require the development of adequate tools to stimulate its development as a strategic driver of structural reforms and the formation of expanded reproduction processes in the national economy. It is substantiated that the fundamental basis for the development of bank lending in strategic sectors in the economy of Ukraine is the formation of a high level of public confidence in the activities of the banking system.*

Key words: *structural reform, potential of the banking system, high-tech industries, instruments and methods of state policy, economic system, structural transformations, strategic priorities of state policy.*

JEL classification: O10; G21; G28

Вступ

Банківська система України налічує як державні, так і приватні та банки з іноземним капіталом. Абсолютна більшість їх – комерційні, відповідно, при формуванні корпоративної політики користуються власними бізнес-інтересами, що закономірно. У результаті банки здебільшого співпрацюють з суб'єктами господарювання, які фінансово стійкі та платоспроможні, мають високий рівень ділової активності та здатні швидко погашати свої боргові зобов'язання. Як правило, це суб'єкти торговельного підприємництва.

Банки, по суті, менш зацікавлені обслуговувати суб'єктів, що реалізують складні, довгострокові та ризиковані проекти у сферах інновацій, сучасних технологій, інтелектуальної власності. Відтак, щодо даного аспекту критично необхідне державне

регулювання формування та реалізації потенціалу банківської системи структурного реформування національної економіки, зокрема в напрямі забезпечення розвитку високотехнологічних галузей як основи конкурентоспроможної економіки.

Загалом, в останні роки в Україні з'явилося чимало публікацій, які з різних позицій та точок зору висвітлюють особливості розвитку банківського сектору та проблеми структурного реформування економіки України, в тому числі розвитку інноваційного виробництва та форм зайнятості. Серед когорти дослідників слід зазначити праці таких учених, як: О. І. Клімова [1], А. Ю. Васіна [2], В. В. Папп [3], В. В. Волинець [4], О. П. Мульська, О. О. Левицька, В. І. Куцик [5], Т. Г. Васильців [7-8], Н. В. Василечко [6], М. О. Огерчук [9], Я. І. Чайковського [10], В. П. Решетила [11], І. Іващук, О. Іващук [12]. Водночас, мало уваги у даних дослідженнях приділялося ролі банківського сектору економіки у реалізації потенціалу високотехнологічних галузей.

Мета статті

Метою статті є обґрунтування напрямів та засобів банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей національного господарства України.

Виклад основного матеріалу

Розвиток існуючих та формування нових високотехнологічних галузей в країні потребують розробки та реалізації державної політики, спрямованої на підтримку, цілеспрямоване системне впровадження таких структурних перетворень в економічній системі країни, зростання частки високотехнологічного виробництва. Реалізація державної політики підтримки високотехнологічних галузей в Україні є невід'ємною складовою розбудови конкурентоспроможної національної економіки, забезпечення її стабільності та розвитку.

Відповідно до класифікації, здійсненої Організацією економічного співробітництва та розвитку, до високотехнологічних галузей відносяться: інформаційні технології з виробництвом комп'ютерної, офісної техніки та створенням програмного забезпечення, надання консалтингових послуг в цифровізації процесів та розбудова інформаційно-комунікаційної (ІКТ) інфраструктури; аерокосмічна галузь; фармацевтична галузь; виробництво електроніки, телекомунікаційного обладнання; приладобудування з виробництвом медичної, високоточної та оптичної техніки.

За класифікацією цієї ж організації, до середньотехнологічних галузей високого рівня віднесено хімічну галузь, виробництво електричних машин та устаткування, автомобілебудування, виробництво причепів та напівпричепів, виробництво залізничного обладнання і транспорту, виробництво машин та обладнання, яке не належить до інших груп.

Враховуючи певні економічні, технологічні, інтелектуальні передумови, що сформувалися в економіці України та наявні для цього ресурси, використання потенціалу банківської системи в цілях розвитку та підтримки високотехнологічних галузей у вітчизняних реаліях потребує вироблення інтегрованих напрямів, за якими вона буде здійснюватися, та вибору стратегічних для країни високотехнологічних галузей, за якими, адаптуючи існуючі світові тенденції, Україна могла б забезпечити ефективний проривний розвиток.

Однією з найбільш експортноорієнтованих високотехнологічних галузей в Україні є галузь інформаційних технологій. В сучасних умовах активного розвитку провідних технологій та безпосередньо інформатизації і цифровізації процесів виробництва у всіх сферах економічного, суспільного життя, функціонування цієї галузі має фундаментальне значення, оскільки безпосередньо впливає на розвиток інших галузей сфери виробництва, надання послуг, адже нове робоче місце в ІТ галузі стимулює створення 3-4 робочих місць в інших галузях економіки.

Аерокосмічна галузь України є однією із традиційних високотехнологічних галузей вітчизняного експорту та економіки загалом. Проте, за 2014-2020 рр. її експортний потенціал зменшився. Все більш вагомої ролі та значення набуває банківська підтримка розвитку фармацевтичної галузі, що також є однією із традиційних високотехнологічних галузей економіки.

В Україні ця галузь потребує фінансово-кредитної підтримки, зокрема банківської, з метою стимулювання виробників до здійснення інноваційних розробок нових препаратів, їх впровадження у промислове виробництво та зростання частки експорту продукції цієї галузі на світових ринках.

Галузь електроніки та телекомунікаційних технологій вітчизняної економіки за останні роки значно втратила свій кадровий, науково-технологічний потенціал. За сучасного динамічного зростання попиту, широкого впровадження інформатизації та цифровізації економіки, галузь електроніки та телекомунікаційних технологій України є однією з найбільш перспективних.

Вітчизняне виробництво медичної, високоточної та оптичної техніки є експортноорієнтованою галуззю, продукція якої постачається в США та країни ЄС, проте фактично немає ринку збуту безпосередньо в Україні.

Відомо, що ключовим ресурсом, якого потребує бізнес, є фінансовий. Відтак, провідним напрямом державної політики стимулювання розвитку високотехнологічних галузей України є фінансове забезпечення, а саме формування відповідного інвестиційного клімату в країні.

Таким чином, банківська система, по-перше, стане активатором фінансового забезпечення інноваційно-технологічного розвитку та досягнення стратегічних пріоритетів і цілей економічного зростання, структурного реформування, модернізації та відновлення ефективного функціонування економіки України; по-друге, має імплементувати якісні механізми монетарного, валютного та банківського регулювання, забезпечити перехід до нової стратегії банківської підтримки розвитку інноваційних, високотехнологічних галузей економіки країни.

Одним із першочергових заходів державного регулювання є доопрацювання та прийняття державної Стратегії розвитку банківської системи України, де одним із пріоритетних напрямів буде визначено банківську підтримку розвитку реального сектору економіки на основі розбудови високотехнологічних галузей.

Ефективним інструментом сучасної монетарної політики є впровадження державних програм пільгового рефінансування для банків, що надають кредити підприємствам високотехнологічних галузей, на впровадження інноваційно-інвестиційних проектів. Вагомого значення сьогодні набуває загальне пом'якшення монетарної політики НБУ, переорієнтація фінансових потоків на кредитування реального сектору економіки, інноваційно-інвестиційної діяльності, зокрема на розвиток та участь малого і середнього бізнесу в створенні і впровадженні інновацій в стратегічних пріоритетних для країни високотехнологічних галузях, що забезпечить не лише розвиток в країні високих технологій, інноваційної та промислової активності, але й зростання рівня зайнятості, соціальної стабільності та доходів населення. Одним із дієвих інструментів, що використовуються сьогодні у ЦБ ЄС і який доцільно було б застосувати в політиці НБУ, є впровадження нульової відсоткової ставки за головними операціями рефінансування програм викупу цінних паперів.

Ключові напрями державного стимулювання банківської підтримки становлення і реалізації потенціалу високотехнологічних галузей економіки України представлені на рис. 1. Зазначимо, що дієвим інструментом удосконалення державної монетарної політики може стати зменшення розміру мінімального стартового капіталу для банків, діяльність яких буде спрямована на кредитування підприємств промисловості. Таким чином, ключовим завданням державного регулювання банківської системи країни є

впровадження стимулюючої монетарної політики, спрямованої на активну підтримку кредитування реального сектору економіки, стратегічних галузей та виробництв, інноваційної активності.

Рис. 1. Напрями державної політики банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей економіки України
 [авторська розробка]

Ключовим напрямом державного регулювання банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей економіки є кредитування з наданням доступних довгострокових кредитів на розвиток високотехнологічних підприємств, розробку та реалізацію інноваційно-інвестиційних проектів, модернізацію виробництва, нарощування експортного потенціалу, застосування програмного забезпечення, інформаційно-телекомунікаційних

технологій. Запуск програм доступного кредитування високотехнологічного бізнесу дозволить швидко і ефективно запустити механізми динамічного розвитку високотехнологічних експортноорієнтованих підприємств, і враховуючи високу частку доданої вартості цієї продукції та сьогоденні тренди світового техніко-технологічного розвитку, забезпечити економічний прорив вітчизняного виробництва та стати потужним драйвером оновлення інших галузей економіки.

Інструментами державної політики, здатними стимулювати банківську систему та активувати кредитування, є зміна політики НБУ та впровадження пільгового рефінансування для банків, які кредитують підприємства високотехнологічних галузей.

На разі, актуалізується питання створення в країні, за аналогією з провідним європейськими країнами, де такі структури функціонують, нового інституту Державного банку розвитку, що забезпечуватиме фінансування та кредитування банків і небанківських кредитних організацій за цільовими низькими ставками для кредитування проектів в межах державних програм розвитку високотехнологічних експортноорієнтованих галузей.

Безпосередніми завданнями діяльності такого банку є середньострокове та довгострокове кредитування комерційних банків з метою їх участі у реалізації державних цільових програм економічного розвитку, довгострокового кредитування високотехнологічних підприємств, інноваційно-інвестиційних проектів у стратегічних видах економічної діяльності, секторах економіки, регіонах.

Активування діяльності іншого інституту – Кредитно-експортного агентства та його філій в регіонах країни, дасть можливість організувати надання бізнесу широкого спектру послуг, підтримки в кредитуванні та експорті.

Дієвим та необхідним є зменшення обов'язкового резервування коштів та мінімального стартового капіталу банків, що знизить бар'єр для створення нових невеликих банків, зокрема спеціалізованих за напрямками інвестування та кредитування експортно-імпортних операцій; пільгове банківське кредитування експорту високотехнологічних товарів та імпорту технологій і, відповідно, надання кредитів під укладені підприємствами контракти.

Вагомим напрямом державного регулювання банківської підтримки розвитку високотехнологічних галузей є інвестування в розробку, впровадження нових інноваційно-інвестиційних проектів. Активування інвестиційних процесів в банківській і фінансовій сферах здатне привести до акумулювання внутрішніх і залучення зовнішніх ресурсів, зростання обсягів заощаджень, перетворених в інвестиції, що надалі забезпечить збільшення обсягів фінансування довгострокових інвестиційних проектів і загалом покращення інвестиційного клімату в країні.

Рушієм зростання інвестиційної активності у реальному секторі економіки України повинно стати надання державних гарантій за банківськими кредитами в проекти високотехнологічного виробництва. Наступним напрямом державного регулювання банківської підтримки розвитку високотехнологічних галузей є страхування ризиків.

Суттєво зменшити банківські ризики та стимулювати активність банків в кредитуванні високотехнологічних галузей може розподіл ризиків між банківськими структурами та державою. Надання державних гарантій банкам за кредитами, спрямованими на розвиток високотехнологічних галузей промисловості, стимулюватиме банки до активної участі в кредитуванні таких проектів.

Ефективним інструментом державного регулювання банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей має стати активне залучення державою міжнародних страхових компаній для страхування банківських кредитів, наданих на фінансування ризикованих інноваційно-інвестиційних проектів. Така політика дозволяє перерозподілити ризики між учасниками і, таким чином, їх

знизити, забезпечити прозорість, надійність страхових операцій фінансового ринку та зміцнити співпрацю вітчизняних банківських структур з міжнародними фінансовими інститутами, що, окрім безпосереднього впливу на безпеку й активність впровадження операцій з кредитування високотехнологічних галузей, сприятиме покращенню інвестиційного клімату в країні та інтеграції банківської системи України з міжнародними, в першу чергу європейськими партнерами.

Підтримка стартового бізнесу – стартапів, є одним із напрямів державної політики, спрямованим на стимулювання відкриття та розвитку нових стартових високотехнологічних, в тому числі експортноорієнтованих, бізнесів.

Першочерговим кроком в цьому напрямі має стати розробка та прийняття єдиної державної програми підтримки стартових бізнесів у сфері високих технологій, імпортозаміщення та інноваційних стартапів малого бізнесу. Значну роль у цьому має відіграти зростання значення банків як агентів підтримки стартового бізнесу. Такими агентами можуть виступати державні банки, активні у кредитуванні малого та середнього бізнесу (до прикладу, Ощадбанк, Приватбанк та Укргазбанк). Розпорядником коштів, спрямованих на фінансування стартових проектів малого бізнесу, повинно виступати створене з цією метою Національне агентство з підтримки підприємництва. Стимулювання участі в таких програмах комерційних банківських структур повинно здійснюватися із наданням комерційним банкам кредитів під нульові відсотки та подальшим кредитуванням стартових проектів у сфері високих технологій, надання за такими кредитами державних гарантій, а також надання банкам інформаційної підтримки в просуванні таких кредитних продуктів через проведення широких інформаційних компаній серед представників суб'єктів підприємництва та населення країни.

Наступним важливим напрямом державної політики банківської підтримки становлення та реалізації потенціалу високотехнологічних галузей є стимулювання банківських структур до створення спеціальних пакетів банківського обслуговування суб'єктів бізнесу, які функціонують у сфері високих технологій, імпортозаміщення, інновацій з наданням їм повного комплексу банківських послуг. Ключовим елементом мотивування банків може стати регламентування включення їх до програм надання державних кредитів рефінансування за нульовими ставками за державними програмами розвитку високотехнологічних галузей за умови формування банками пакетів комплексного обслуговування високотехнологічних виробництв з наданням інформаційної, консультаційної підтримки, кредитного та операційного обслуговування.

До того ж, покращення банківського обслуговування підприємств, які реалізують інноваційно-інвестиційні проекти у високотехнологічних галузях, підвищення прозорості банківських операцій та розширення застосування міжнародних стандартів може бути реалізовано разом зі подальшим розвитком платіжних систем електронної взаємодії з банками, цифровізації банківських операцій і розвитком електронного банкінгу. Політика в даній сфері забезпечить зростання асортименту, якості, доступності банківської продукції, а, отже, сприятиме конкурентоспроможності інститутів банківської системи країни та забезпечить їх взаємодію зі суб'єктами господарювання високотехнологічної сфери.

Комплексне системне забезпечення банківської підтримки та розвитку високотехнологічних галузей не може бути забезпечене з впровадженням окремих фрагментарних короткочасних дій чи інструментів, воно потребує реалізації державної політики формування цілісної системи банківської підтримки високотехнологічного бізнесу, що, в першу чергу, полягає в широкому застосуванні кредитування високотехнологічного розвитку в різних його видах, проте, акцентуючись на великих обсягах довгих кредитних ресурсів. Така повноцінна банківська система має охоплювати не лише її основні рівні: Національний Банк, державні і приватні універсальні спеціалізовані та інвестиційні банки, але й позабанківський сектор – фінансові

організації. Отже, банки виступають основною, проте, не єдиною ланкою системи, задіяної в кредитному забезпеченні економічних процесів.

Банки як інститути банківської системи взаємодіють між собою, формуючи її основу, ядро, що здійснює фінансово-кредитне забезпечення економіки. Проте, в структурі кредитування значну роль відіграють спеціалізовані небанківські фінансово-кредитні організації, що кредитують та інвестують у підприємства і проекти у різних сферах функціонування.

Впровадження державної політики формування цілісної системи банківської підтримки високотехнологічного бізнесу потребує залучення до цієї системи небанківських фінансових організацій. Це дасть можливість збалансувати всі ланки кредитної системи, що впроваджують різні види фінансової діяльності і по-різному беруть участь у процесі перерозподілу капіталу, й активувати фінансові потоки капіталу, який рухається між різним суб'єктами економічних відносин. Йдеться про залучення спеціалізованих фінансово-кредитних інститутів, що забезпечують кредитування окремих видів діяльності, таких як будівництво, малий, середній бізнес та інші, до активного інвестиційно-інноваційного розвитку, фінансування високотехнологічних проектів, що є високо ризиковими для банківських установ, а тому не охоплені ними.

Системне забезпечення фінансової підтримки, розвитку високотехнологічних галузей потребує впровадження державної політики активування діяльності небанківських установ, таких як: інвестиційні фонди та компанії, пенсійні фонди, страхові компанії, лізингові компанії, факторингові компанії, фінансові компанії, брокерські фірми, кредитні товариства та інші структури.

Необхідними інститутами розвитку високотехнологічних галузей, особливо в частині придбання обладнання, устаткування, технологій виступають лізингові компанії, розвиток яких забезпечить широкий доступ підприємств до модернізації, оснащення, оновлення своїх техніко-технологічних потужностей, що в свою чергу дасть можливість перейти на більш високий рівень виробництва продукції як в нових високотехнологічних, так і в традиційних галузях.

Важливими інститутами фінансового кредитного забезпечення розвитку високотехнологічних галузей в умовах фінансування високо ризикових проектів нині виступають страхові компанії, оскільки за рахунок спеціальних страхових фондів, здійснюють страхування ризикових проектів. Водночас, вони володіють значними обсягами акумульованих ресурсів, які доцільно було б спрямувати в довгострокові інвестиційні цінні папери чи облігації окремих компаній.

Невід'ємним учасником сучасних інвестиційних відносин, фінансування реального сектору економіки, в тому числі й високотехнологічних галузей, мають стати пенсійні фонди, як державні, та і приватні організації, що акумулюють значні обсяги фінансових потоків, та для яких доцільним було б вкладання цих ресурсів у довгострокові цінні папери з високим рівнем прибутковості і фіксованими строками, що було б ефективним механізмом як зростання обсягів пенсійного заощадження, так і участі населення як внутрішніх інвесторів в активному інноваційному розвитку країни. Враховуючи високий рівень ризику інвестицій і інновацій та пріоритети забезпечення соціальної стабільності і захисту населення, для участі цих інститутів у процесах інвестування необхідним є надання державних гарантій та удосконалення процесів державного моніторингу за станом інвестиційних активів пенсійних фондів.

Фінансові компанії, зосереджені на кредитуванні невеликих підприємств і споживчих кредитах, також виступають учасниками кредитних відносин. Враховуючи акцентування на малих формах кредитів, вони можуть стати активними учасниками кредитування інноваційних стартапів малого та середнього бізнесу.

Менш дієвого, проте, вагомого значення набуває розвиток факторингових компаній, кредитних товариств, спілок та інших організацій, які незважаючи на

зосередженість на обслуговуванні приватних споживачів, населення України, акумулюють при цьому значну частину фінансових коштів, яку можливо та доцільно було б спрямувати на потреби ризикового інноваційного високотехнологічного розвитку за умови високого рівня прибутковості цих операцій, опрацювання механізмів та розбудови інфраструктури, необхідних для здійснення таких інвестицій.

Стимулювання розвитку парабанківських інститутів потребує зміни державної політики, в перше чергу, з прийняттям необхідних законодавчих актів, що регулювали б та стимулювали діяльність цих інститутів, і впровадження гнучкої ліберальної державної політики їх функціонування і водночас політики щодо збільшення прозорості фінансових операцій і відповідальності їх керівників, власників за сумнівними фінансовими операціями. На сьогодні, в умовах, що склалися в Україні, за потреби активної участі цих структур в інноваційно-інвестиційному розвитку високотехнологічних галузей постає необхідність в зростанні прозорості, безпеки, гарантованості та захисті інвестиційних ресурсів, акумульованих та спрямованих на потреби бізнесу, що, в свою чергу, потребуватиме розробки і впровадження механізмів державного гарантування, зростання відповідальності та недопущення створення в країні фінансових пірамід. Водночас, активування функціонування парабанківських інститутів буде потужним імпульсом, сигналом для припливу в країну зовнішніх інвестицій та реальними практичними діями щодо покращення загального інвестиційного клімату.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Таким чином, стратегічними напрямками розвитку економіки України є високотехнологічні галузі з високою часткою доданої вартості, сфера інформаційно-комунікаційних технологій, програмного забезпечення, фармацевтична галузь, виробництво високоточної оптичної медичної техніки, аерокосмічна галузь.

Несформованість ефективних підходів до організації банківського кредитування стратегічних галузей національної економіки України потребує розробки адекватного інструментарію стимулювання його розвитку як стратегічного рушія імплементації структурних реформ і становлення процесів розширеного відтворення національної економіки. Фундаментальним базисом розвитку банківського кредитування стратегічних галузей економіки України є формування високого рівня довіри в суспільстві до діяльності суб'єктів банківської системи.

Список літератури

1. Клімова О. І. Структурні зміни в економіці: основні поняття та види. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки*, 2009. № 1(24). С. 60-65.
2. Васіна А. Ю. Структурне реформування національної економіки: методологічні та інституційні аспекти : монографія. Тернопіль Екон. думка ТНЕУ, 2017. 392 с.
3. Папп В. В. Структурна трансформація економіки України у контексті євроінтеграційних процесів. *Регіональна економіка*, 2008. № 1. С. 23-31.
4. Волинець В. В. Шляхи удосконалення галузевої структури економіки країни. *Економіка та держава*, 2006. № 8. С. 32-34.
5. Мульська О. П., Левицька О. О., Куцик В. І. Державна політика забезпечення інноваційних форм зайнятості в умовах цифровізації економіки. *Регіональна економіка*. 2020. №3 (97). С. 81-90.
6. Васильців Т. Г., Мульська О. П., Василечко Н. В. Стратегічні пріоритети державної політики протидії ухиленню від сплати податків з використанням офшорних юрисдикцій. *Регіональна економіка*. № 1. 2020. С. 113-122.
7. Васильців Т. Г., Волошин В. І. Удосконалення дозвільної системи діяльності малих і середніх підприємств. URL: <http://www.niss.gov.ua>.

8. Васильців Т. Г., Павлишин Б. Л. Стратегічні засади управління використанням матеріально-технічної бази підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України*, 2008. Вип. 18.10. С. 275–279.
9. Огерчук М. О. Теоретичні основи трансформації банківської системи. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*, 2013. Вип. 1 (99). С. 368-375.
10. Чайковській Я. І. Проблеми та напрямки підвищення ефективності функціонування банківської системи України. *Економічний аналіз*, 2016. Т. 23. № 1. С. 153-160.
11. Решетило В. П. Ринковий трансформаційний потенціал банківських інститутів та проблеми його реалізації. *Вісник Української академії банківської справи*, 2003. № 2. С. 75-78.
12. Івашук І., Івашук О. Напрями трансформації вітчизняної банківської системи в умовах глобальних дисбалансів. *Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє*, 2011. Вип. 16. С. 99-109.

References

1. Klimova, O. I. (2009). «Structural changes in the economy: basic concepts and types». *Zbirnyk naukovykh prats' Cherkas'koho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky*. Vol. 24, no. 1, pp. 60-65.
2. Vasina, A. Yu. (2017). *Strukturne reformuvannia natsionalnoi ekonomiky: metodolohichni ta instytutsiini aspekty*. [Structural reform of the national economy: methodological and institutional aspects]. Ternopil National Economic University. Ternopil. Ukraine.
3. Papp, V. V. (2008). «Structural transformation of Ukraine's economy in the context of European integration processes». *Rehional'na ekonomika*, no. 1, pp. 23-31.
4. Volynets, V. V. (2006). «Ways of the sectoral structure improving of the country's economy». *Ekonomika ta derzhava*, no. 8, pp. 32-34.
5. Mulska, O. P., Levytska, O. O., Kutsyk, V. I. (2020) «State policy of maintaining the innovative forms of employment in the context of the economy digitalization». *Rehionalna ekonomika*, Vol. 97, no. 3, pp. 81-90.
6. Vasylytsiv, T. G., Mulska, O. P., Vasylechko, N. V. (2020) «Strategic priorities for public policy to counter tax evasion using offshore jurisdictions». *Rehional'na ekonomika*, Vol. 95, no.1, pp. 15-21.
7. Vasylytsiv, T. G., Voloshyn, V. I. (2009). *Udoskonalennia dozvilnoyi systemy diyalnosti malyh i serednih pidpryemstv* [Improving the licensing system of small and medium enterprises]. URL: <http://www.niss.gov.ua>.
8. Vasylytsiv, T. G., Pavlyshyn B. L. (2008). «Strategic principles of management of use of material and technical base of the enterprise». *Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, no. 18.10. pp. 275–279.
9. Oherchuk, M. O. (2013). «Theoretical basis of the transformation of the banking system». *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrayiny*, Vol. 99, no.1, pp. 368-375.
10. Chaikovs'kyu, Ya. I. (2016). «Problems and directions of improving the efficiency of functioning the banking system of Ukraine». *Ekonomichniy analiz*, Vol. 23, no. 1, pp. 153-160.
11. Reshetylo, V. P. (2003). «Market transformation potential of banking institutions and problems of its implementation». *Visnyk Ukrainskoi akademii bankivskoi spravy*, no. 2, pp. 75-78.
12. Ivashchuk, I., Ivashchuk, O. (2011). «Directions of transformation of the domestic banking system in the conditions of global imbalances». *Ukrainska nauka: mynule, suchasne, maibutnie*, Vol. 16, pp. 99-109.

Стаття надійшла до редакції 15.07.2020 р.